УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА
WWW.UNILIB.RS

НАРОДНА СКУПШТИНА

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ О РАДУ СРПСКЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ЗА ВРЕМЕ СКУПШТИНСКОГ РАДА

ПРЕТПЛАТУ ПРИМА СРПСКО-КРАЉЕВСКА ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА И СВЕ ПОШТЕ У СРБИЈИ

ЦЕНА ЈЕ ЛИСТУ ЗА ЦЕО ОВАЈ САЗИВ:

ЗА СРБИЈУ . . . . . 5 ДИНАРА

ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ТОЛИКО ИСТО С ДОДАТКОМ ПОШТАРИНЕ

УРЕЂУЈЕ СЕКРЕТАР СКУПШТИНСКИ
РАНКО ПЕТРОВИЋ

БРОЈ 2 НЕДЕЉА 13 ЈУНА 1893 ГОДИНА III

2 САСТАНАК

4 јуна 1893 у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПРЕДСЕДНИК,
Никола П. Пашић

СЕКРЕТАР,
Љуб. Јоксимовић

(НАСТАВАК)

За тим секретар чита:

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости божијој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег Министра Народне Привреде, а по саслушању Министарског Савета решили смо и решавамо:

Овлашћује се Министар Народне Привреде, да поднесе Народној Скупштини, сазваној у ванредни сазив на дан 1 Јуна 1893. год. у Београду, на решење, трговински уговор и ветеринарну конвенцију између Србије и Аустро-Угарске.

Наш Министар Народне Привреде, нек изврши овај указ.

3 Јуна 1893 год.
у Београду

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар
Народне Привреде,
Раша Милошевић

(Предлог и мишљење Држ. Савета штампа се као I прилог „Нар. Скупштини“ на крају).

Секретар чита даље:

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости божијој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег Министра Народне Привреде, а по саслушању Министарског Савета, решили смо и решавамо:

Овлашћује се Министар Народне Привреде, да поднесе Народној Скупштини, сазваној у ванредни сазив на да 1 Јуна 1893 год. у Београду, на решење, уговор између Србије и Немачке о трговини и царини и погодбу између Србије и царевине Немачке о узајамној заштити угледа и марака.

Наш Министар Народне Привреде, нек изврши овај указ.

3 Јуна 1893 год.
у Београду

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар
Народне Привреде,
Раша Милошевић

(Штампа се као II прилог „Нар. Скупштини“).

Председник — Ови законски пројекти упутиће се одборима, који ће се сутра изабрати. —

За сада немамо ништа друго на дневном реду, него да саопштимо дневни ред за седницу, која ће бити заказана за сутра у 4 часа по подне. На дневном реду биће: претрес извештаја верификационог одбора; подела Скупштине у секције; избор одбора за састав адресе; избор одбора за преглед закона о трговинским уговорима и избор одбора за преглед закона о буџету.

С тим је исцрпљен дневни ред и сутра у 4 часа по подне биће трећа скупштинска седница.

(Састанак је овај трајао до 4 ½ часа по подне.)

3 САСТАНАК

5 јуна 1893 у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПРЕДСЕДНИК,
Никола П. Пашић

СЕКРЕТАР,
Станојло Вукчевић

Почетак у 4½ часа по подне.

Присутна су била сва г. г. министри.

Председник — Скупштинска је седница отворена. Изволте чути протоколе претходних састанака.

Секретар Љуба Јоксимовић прочита.

Председник — Има ли ко од господе посланика да што примети на састав протокола? (Нема).

Усваја ли се прочитани протокол? (Усваја). —

Изволте чути протокол другог претходног састанка.

Секретар Алекса Ратарац прочита поменути протокол.

Председник — Усваја ли Скупштина прочитани протокол? (Усваја). —

Изволте чути протокол првог редовног састанка.

WWW.UNILIB.RS УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Секретар Лука Лазаревић прочита.

Председник — Усваја ли Скупштина прочитани протокол? — (Усваја).

Изволте чути протокол другог редовног састанка.

Секретар Љуба Јоксимовић прочита.

Председник — Усваја ли Скупштина прочитани протокол? — (Усваја).

Изволте чути честитке Народној Скупштини.

Секретар чита:

Председништво сталног окр. одбора подринског:

Његовом Величанству Краљу и Народној Скупштини честита у име округа подринског отварање Скупштине са искреном жељом да рад скупштински буде срећан и спасоносан и по престо славних Обреновића и по све српство.

У то име кличе:

Живело Његово Величанство Краљ српски Александар I Живео Народ Српски! —

Седамнајест грађана Беле-Паланке честитају:

Жеља је целог народа, да се једном српски народ отресе економске беде и да Устав, камен темељац државној згради, од сада добије своју потпуну важност. У томе лежи спас наше драге земље. Радите на томе, а уздајте се на нашу помоћ.

У то име кличемо:

Живео Краљ Александар I, живео Народ, живели Народни Посланици! —

Председник — Изволте чути две молбе за одсуство.

Секретар чита:

Народној Скупштини

Молим Народну Скупштину, да ми дозволи осам дана одсуства.

5 јуна 1893 год.
Београд.

Дим. Катић.

Председник — Одобрава ли Скупштина тражено одсуство? — (Одобрава). —

Секретар чита:

Народној Скупштини

Због слабости мојих укућана потребно ми је 10 дана осуства, па за то молим да ми се одобри.

4 јуна 1893 год.
у Београду.

Народни посланик
Мата Максимовић.

Председник — Одобрава ли Скупштина тражено одсуство? (Одобрава). —

Председник — Сад је на реду претрес извештаја верификационог одбора. Молим г. известиоца да прочита извештај.

Известилац Ранко Петровић — Чита извештај верификационог одбора (стр. 3).

Председник — Жели ли ко од господе посланика да узме реч? (Не жели).

Известилац Ранко Петровић — Кад већ нико ништа не мисли говорити о овом извештају верификационог одбора, онда нека ми је дозвољено, да сам учиним једну, две напомене. Овоме одбору стигла је жалба Лазара Константиновића из Смедерева против смедеревског избора, пошто је одбор свршио свој посао, дакле тада, када Одбор није био ни дужан исту разматрати. Али ипак Одбор није хтео ни пређо те ствари прећи, него да би слика о изборима од 18 маја била што потпунија, Одбор је и ту неозбиљну жалбу оценио и своју оцепу у извештају изнео пред Скупштину. Друго, Одбор је у извештају своме изнео мишљење своје и молио Народно Представништво, да скрене пажњу министру унутрашњих дела на неколике случајеве, где су главни бирачки одбори пропустили да предузму законске мере према кривицама, учињеним на дан избора, те су преко тих ствари прешли ћутке.

Једна од таквих кривица сматрала се и она у црноречком округу у општини леновачкој, где је бирачка кутија за листу Ђуре Хрватовића и Милана Симића избачена зато, што није било њеног представника у бирачком одбору, а која није била предата Суду, јер у записнику Гл. бирачког Одбора за тај округ није ништа поменуто о томе. Међу тим сам председник Главног бирачког одбора за окр. црноречког, г. Пера Ђорђевић државни саветник, послао ми је писмо, по коме је јасно, да је та ствар уз једногласни пристанак целог Гл. бирачког Одбора предата Суду на суђење, само што то није ушло у записник одборски зато, што се није сматрало, да то у опште мора ући у записник. С тога и одлука овог Одбора у ствари леновачкој, овим се ублажава.

То су две напомене, које сам слободан био овом приликом учинити.

Председник — Пошто се више нико не јавља за реч, стављам на гласање извештај верификационог одбора: усваја ли Скупштина прочитани извештај? (Усваја).

Дакле, извештај верификационог одбора усвојен је једногласно. —

Сад је на реду да се господа посланици, који су изабрани на по два места, изјасне, кога се избора примају. То могу учинити у року од три дана, а могу и сад.

Јоца Ж. Јовановић — Ја сам изабран у подринском округу и у вар. Шапцу, и изјављујем, да се примам избора за вар. Шабац, а за подрински округ нека се позове лице, које за мном долази.

Милутин Гарашанин — Ја сам изабран у округу подунавском и у округу пожаревачком и изјављујем, да се примам мандата у округу пожаревачком.

Ђура Хрватовић — Ја се примам мандата за округ крајински.

Стојан Новаковић — Мени је част изјавити пред Народном Скупштином, да од два мандата задржавам мандат округа подринског.

Пера Максимовић — Ја сам изабран у вароши Смедереву и подунавском округу и изјављујем, да се примам избора у вар. Смедереву молећи Скупштину, да даље поступи по закону. —

Председник — Сад је на реду да верификациони одбор предложи, да се позову они посланици, који су на реду, а незаклети посланици да се закуну, како би могли ући у одсеке. Ја држим да их треба пре тога заклети. Та су лица: Павле Поповић, Максим Сретеновић, Сретен Гогић, Никола Николић и Гига Гершић.

(Полажу заклетву у Скупштини, а у присуству г. Мин. Унутр. Дела, г. г. Никола Николић, Павле Поповић, Максим Сретеновић и Сретен Гогић).

После заклетве

Председник — Сад треба Скупштина на основу чл. 19 зак. о послов. реду у Нар. Скупштини да се подели у одсеке.

(Скупштина се дели у седам одсека. Према броју посланика долази у прва четири одсека по 19 посланика а у три по 18, пошто нису дошла четири посланика).

Председник — Изволте чути г. секретара.

Секретар Алекса Ратарац чита:

I Одсек

Стојан Новаковић, Вукашин Петровић, Тома Бојичић, Радован Поповић, Павле Крстић, Стеван Ристић, Максим Сретеновић, Риста Поповић, Петар Павловић, Јован Николић, Станојло Вукчевић, Раша Милошевић, Ђока Стојковић, Никола

Николић, Јованча Стојановић, Петар Максимовић, Павле Поповић, Андра Степановић, Василије Живановић.

II Одсек

Лаза Илијић, Павле Смиљанић, Велимир Тодоровић, Димитрије Маринковић, Јоца Селић, Ранко Петровић, Новак Милошевић, Драгутин Дединац. Лаза Докић, Милун Миљковић, Сава Грујић, Живко Малопарац, Мијајло Ристић, Ђока Анђелковић, Станко Петровић, Јоца Ж. Јовановић, Владимир Поповић, Марко Ђуричић, Марко Петровић.

III Одсек

Павле Вуковић, Богосав Поповић, Јован Сопроновић, Андра Параћанин, Јоца С. Јовановић, Раша Нинић, Павле Станковић, Мих. Вујић, Ђура Хрватовић, Милоје Барјактаровић, Ђура Хрватовић, Митар Мићовић, Милосав Витић, Мих. Поповић, Светозар Славковић. Алекса Трајковић, Лука Лазаревић, Милан Милићевић, Радован Милетић

IV Одсек

Јован Станковић, Мика Даниловић, Вуча Николић, Дим. Кирковић, Љубисав Благојевић, Стојан Новаковић, Ранко Тајсић, Милош Богдановић, Дим. Катић, Коста Борисављевић, Милан Ђурић, Анта Рајичић, Петар Вукићевић, Арса Прокопијевић, Здравко Пауновић, Мих. Мартинац, Пера Велимировић, Мих. Марковић, Добросав Ружић.

V Одсек

Станча Виденовић, Павле Ранковић, Филип Милојевић, Војин Кирковић, Дим. Димовић, Милош Ђорђевић, Милош Марковић, Коста Таушановић, Светозар Милосављевић, Велимир Карић, Благоје Божић, Лазар Прокић, Мих. Стојановић, Мата Максимовић, Миленко Веснић, Гаврило Милорадовић, Андра Николић, Милутин Гарашанин.

VI Одсек

Љуба Јоксимовић, Јоца Ж. Јовановић, Димитрије Илићановић, Мика Х. Тонић, Ђура Милијашевић, Урош Плазина. Тодор Радовановић, Сотир Аранђеловић, Тодор Дидић, Петар Ђаковић, Миња Бранковић, Ђорђе Васкић, Љуба Николић, Јован Шемлић, Никодије Милетић, Ђока Владић, Мих. Радовић, Марко Швабић.

VII Одсек

Антоније Поповић, Никола Пашић, Стојан Станковић, Симо Костић, Ђока Брачинац, Данило Јовановић, Владислав Павловић, Сретен Гогић, Мих. Косовљанин, Дим. Карић, Алекса Ратарац. Радисав Митровић, Никола Поповић, Ђока Бојић, Петар Максимовић, Арса Дреновац, Милутин Гарашанин, Сава Милићевић. —

Председник — Сад је Скупштина подељена у одсеке. На реду је да се изабере одбор за нацрт адресе По члану 36 зак. о послов. реду у Нар. Скупштини бира се за то нарочити одбор од 14 лица, тајним гласањем С тога изволте сваки написати 14 кандидата и по прозивци спустити у гласачку кутију

Молићу два контролора, г. Стојана Новаковића и г. Јоцу Ж. Јовановића, да заузму своја места.

Сад приступимо гласању.

После гласања

Председник — Изволте чути резултат гласања. Гласало је свега 115 посланика. Од тог броја добили су: Ранко Тајсић 114 гласова, Лука Лазаревић 114 гласова, Миленко Веснић 114 гласова, Павле Ранковић 114 гласова, Лаза Илић 114 гласова, Раша Милетић 113 гласова, Пера Велимировић 111 гласова, Коста Борисављевић 111 гласова, Добра Ружић 111 гласова, Ђока Анђелковић 110 гласова, Ранко Петровић 109 гласова, Мика Поповић 109 гласова, Риста Поповић 101 глас, Стојан Новаковић 99 гласова. И тако су ова господа изабрана у одбор за адресу. Има још неколико господе, који су добили по неколико гласова, али ја мислим да није потребно то да читам. (Чује се: није потребно).

Молићу одбор да се одмах по закључењу седнице састане и конституише. —

Сад је на реду да се изабере одбор финансиски. По закону о послов. реду у Скупштини, а члану 126 свака секција треба да изабере по два члана за одбор финансиски, и они се после састају и приступају послу.

По члану 125 сваки одсек бира по једног члана у одбор за молбе и жалбе. За тим имамо да изберемо одбор за проучавање пројеката законских о трговинским уговорима.

Лаза Илић — Ја сам тражио реч приликом образовања одбора за проучавање предлога о трговинском уговору.

Тражио сам реч због тога да предложим, да у тај одбор, као врло важан уђу по два посланика из сваког одсека. А то може бити, ако Скупштина донесе предходно одлуку. Према томе ја предлажем и молим десет посланика да ме помогну, да у овај одбор, место једног уђу по два члана из сваког одсека. (Помажу га више од 10 посланика).

Председник — Члан 22 зак. о посл. реду у Скупшт. дозвољава да се могу бирати и по два члана у извесне одборе.

Дакле, кад је овде већ поднесен и потпомогнут предлог: да уђу по два члана у тај одбор, онда ћу га ја и ставити на гласање:

Ко је за то да уђу по два члана из сваког одсека у одбор за проучавање трговинског уговора, тај нека седи, ко је против нека устане? (Сви седе).

Дакле Скупштина је решила да из сваког одсека уђу по два члана.

Сад молим одсеке, да се састану и да изберу сваки по два члана у одборе: финансиски и одбор за проучавање трговинских уговора; и по једног члана у одбор за молбе и жалбе.

За то дајем 10 минута одмора.

После одмора

Председник — Изволте чути резултат избора.

Секретар Лука Лазаревић чита:

У Одбор финансиски изабрати су:

Риста Поповић, Павле Поповић, Лаза Илић, Јоца Ж. Јовановић, Раша Милетић, Андра Параћанин, Ранко Тајсић, Михајло Марковић, К. Таушановић, Димитрије Димовић, Ђура Милијашевић, Мика Х. Поповић, Арса Дреновац, Ђорђе Брачинац.

У Одбор за трговинске уговоре изабрати су:

Станојло Вукчевић, Пера Павловић, Марко Петровић, Ђока Анђелковић, Јоца С. Јовановић, Мика Поповић, Јован Станковић, Димитрије Кирковић, Миленко Веснић, Милош Марковић, Ђока Васкић, Никодије Милетић, Мијајло Косовљанин, Сима Костић.

У Одбор за молбе и жалбе изабрати су:

Тома Бојичић, Марко Ђуричић, Јован Сопроновић, Арса Прокопијевић, Павле Ранковић, Сотир Аранђеловић, Димитрије Карић.

Председник — Молићу све одборе да остану овде у Скупштини после закључка седнице и да одмах одпочну свој рад.

За дневни ред за идућу седницу немамо ништа, али молим Скупштину, да ме овласти те да ставим оно на дневни ред, шта који одбор први изради? (Одобрава се).

Скупштинску седницу закључујем.

(Састанак је трајао до 6¾ час. по подне).

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА * БЕОГРАД

WWW.UNILIB.RS
УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

4 САСТАНАК

6 јуна 1893 у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПРЕДСЕДНИК,

Никола П. Пашић

СЕКРЕТАР,

Алекса Ратарац

Почетак у 11½ час. пре подне.

Присутна су била г. г. министри: Председник министарства мин. просвете и црквених послова Др. Лаза Докић; мин. војни ђенерал Сава Грујић; мин. финансија Др. Мих. Вујић; мин. унутр. дела Светозар Милосављевић; мин. иностр. дела Андра Николић; мин. грађевина Светозар Станковић; мин. нар. привреде Раша Милошевић и мин. правде Пера Максимовић.

Председник — Отварам четврти састанак.

Изволте чути протокол трећег састанка.

Секретар Станојло Вукчевић чита.

Председник — Усваја ли Скупштина прочитани протокол? (Усваја). —

Изволте чути молбе и жалбе, које су упућене Скупштини.

Секретар чита:

И. Перишић и О. Васиљевић из Маковишта (ср. црногорског окр. ужичког), моле да се деци пок. Сретена Васиљевића изда инвалидска помоћ за време од 1879—1889 год.;

Алекса Грубановић, комесар железничке полиције у Пироту, Андрија М. Стојићевић, начелник среза јадранског, Сима Трајановић, професор лозничке ниже гимназије, Љубомир Јовановић, артилериски потпуковник, Никола Миљковић, благајник управе фондова, моле, да им се уваже извесне године службе;

Милић Лукић са Уба моли, да по његовом спору са браћом Николајевићима-Хаџи, трг. из Београда, који је расправљен код београдског трговачког суда, поново суди ваљевски првостепени суд;

Марко Николић из Голупца, моли за инвалидску потпору.

Ђока Велимировић, кондуктер шабачке поште, моли да му се призна за указно време службе од 21 октобра 1890 год. до 7 априла 1893 год;

Драгољуб Миленковић, практикант среза моравског, жали се на окружну скупштину пожаревачку, што је из буџета за 1893 год. избацила суму на име станарине чиновницима, који не могу да се сместе у среској кући;

Јован Тодоровић и др. из Линова, (ср. лужнички окр пиротски), моле да утрина њиховог села буде ослобођена од плаћања порезе;

Гђа Христина Јокић удова из Београда, жали се што јој је држава заузела плац у шабачкој тврђави;

Ранко Тимотијевић и др. из Церја, (ср. рачанског, окр ужичког) моле, да се њихов заселак „Церје“ одвоји од засеока „Драксина“ и засебно село да буде;

Јован Вукосављевић, званичник Министарства Војног моли да се дозволи поновно суђење по његовој кривици код војних судова.

Председник — Све ове молбе и жалбе упућују се одбору за молбе и жалбе. —

Част ми је саопштити Скупштини, да сам синоћ добио доцкан саопштење од г. министра председника, да је образована нова влада, те с тога нисам могао јуче да јавим за састав њезин.

Стара влада сматрала је, да је своју мисију извршила, кад је Његово Величанство Краљ отворио Скупштину пре стоном беседом и положио Заклетву на Устав пред Народним Представништвом. По што је дакле извршила своју мисију похитала је да омогући састав нове парламен-тарне владе давши оставку. И Његово Величанство Краљ Александар, одмах пошто је Влада дала оставку, позвао је Председништво Скупштине да чује мишљење његово о томе, која би личност најпогоднија била, да јој се повери састав новог кабинета.

Председништво Скупштине је дало своје мишљење, да је Г. Докић најпогоднија личност за састав новог кабинета, и част ми је саопштити Скупштини, да је г. Докићу поверен састав новог кабинета, што ћете из указа чути.

Изволте чути г. Секретара.

Секретар Лука Лазаревић чита указ:

МИ

АЛЕАСАНДАР I

по милости божјој и вољи народној

Краљ Србије

Уважавајући оставке, које су нам поднели:

Председник Нашег Министарског Савета, Наш Министар Просвете и Црквених Послова Др. Лазар Докић,

Наш Министар Војни, пуковник Драгутин Франасовић,
Наш Министар Финансија Др. Михаило В. Вујић,
Наш Министар Унутрашњих Дела Светозар Милосављевић,
Наш Министар Иностраних Дела Андра Николић,
Наш Министар Грађевина, потпуковник Светозар Станковић,
Наш Министар Народне Привреде Раша Милошевић,
Наш Министар Правде Петар Максимовић;

— Разрешавамо их од дужности, стављајући пуковника Драгутина Франасовића на расположење, а постављамо:

За Председника Нашег Министарског Савета и Нашег Министра Просвете и Црквених Послова Др. Лазара Докића,

За Нашег Министра Војног, ђенерала Саву Грујића народног посланика и ванредног посланика и пуномоћног Министра у пенсији,

За Нашег Министра Финансија Др. Михаила В. Вујића,

За Нашег Министра Унутрашњих Дела Светозара Милосављевића,

За Нашег Министра Иностраних Дела Андру Николића,

За Нашег Министра Грађевина, потпуковника Светозара Станковића, задржавајући му чин и ранг у војсци,

За Нашег Министра Народне Привреде Рашу Милошевића,

За Нашег Министра Правде Петра Максимовића.

Председник Нашег Министарског Савета, Наш Министар Просвете и Црквених Послова нека изврши овај указ.

4 јуна 1893 год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Председник Министарског Савета,
Министар Просвете и
црквених послова,

Др. Л. Докић с. р.

(Скупштина се одазвала са: „Живео Краљ, Живела Влада!“).

Председник — Изволте саслушати накнадни извештај верификационог одбора. Молим г. известиоца да заузме своје место.

Известилац Ранко Петровић чита:

ИЗВЕШТАЈ

Одбора за преглед посланичких пуномоћстава

Пошто су се на састанку Нар. Скупштине, држаном на дан 4 ов. месеца, изјаснила она господа посланици, који су изабрани на по два места, да се примају изборног места и

www.unilib.rs

то г. Ђура Хрватовић за округ крајински, г. Јоца Ж. Јовановић за варош Шабац, г. Милутин Гарашанин за округ пожаревачки, г. Пера Максимовић за варош Смедерево и г. Стојан Новаковић за округ подрински, то је овоме одбору према чл. 92 и 93 зак. о изборима нар. посланика част саопштити: да се имају позвати у скупштину г. г. Андра Ђорђевић проф. Велике Школе као посланик за варош Београд, Драгомир Цв. Рајовић министар и посланик у пенсији као посланик за округ крагујевачки, Живан Сретеновић тежак из Милановца као посланик за округ подунавски, Љуба Ковачевић проф. Војне Академије као посланик за округ подунавски и Тодор Костић, сарач из Крупња као посланик за округ подрински.

Тако исто овоме је одбору част известити Народно Представништво, да је приспео и одбору пуномоћство предао и посланик Милија Миловановић, и да је одбор ово пуномоћство проценио и прогласио да је уредно те с тога моли Народно Представништво да и оно изволи ово усвојити и Милију Миловановића прогласити за Народног Посланика.

6 Јуна 1893 год.

у Београду.

Председник
Одбора за преглед посланичких пуномоћстава,
Р. С. Поповић

Известилац,
Ранко Петровић

ЧЛАНОВИ:

Л. Лазаревић, Д. М. Ружић, Марко Петровић, Дим. Карић, Ст. Виденовић, Илићановић.

Председник. — Овлашћује ли Скупштина Председништво, да оно учини што треба, те да се одмах позову именована господа? (Овлашћује)

Прима ли Скупшт. извештај за посланика Милију Миловановића? (Прима).

Онда ћу молити г. г. Милију Миловановића и Глишу Гершића да положе заклетву.

(Посланици Глиша Гершић и Милија Миловановић полажу заклетву).

После заклетве

Председник—Одбор, који је одређен да проучи предлог закона о привременом уређењу трговинских односа са Немачком, свршио је свој посао, и молим г. известиоца да прочита извештај.

Известилац Милош Марковић чита:

ИЗВЕШТАЈ
Народној Скупштини
о
привременом уређењу трговинских односа са Немачком

Одбор за испитивање трговинских уговора размотрио је *пројект закона о привременом уређењу трговинских односа између Србије и Немачке* па је нашао, да га треба усвојити из разлога, што се њиме дају производима и поданицима немачке царевине само она права, која имају производи и држављани најповлашћеније државе. Ово привремено уређење трговинских односа, основано на највећем повлашћењу, у самој ствари ни у колико се не разликује од уређења сталних трговинских односа, што ће се завести на основу трговинског уговора закљученог између Србије и Немачке, но који још није добио законодавно одобрење.

Пошто се овом привременом трговинском погодбом Немачкој признаје само право најповлашћеније државе, дакле право, које се признаје свима уговорним државама и ништа више, то је одбору част предложити Нар. Скупштини, да изволи примити поменути законски предлог с напоменом, да се у чл. 1 а у трећем реду реч „дозволити“ замени са речју „допустити“,

Председник Одбора,
Марко Петровић

Известилац,
Мил. Марковић

ЧЛАНОВИ

Мих. Ј. Косовљанин, Никодије С. Милетић, М. А. Поповић, Ђ. Анђелковић, Симо Костић, Јов. С. Јовановић, П. Павловић, Д-р Ст. Вукчевић, Д-р Мил. Р. Веснић, Ј. Станковић, В. Ћирковић.

Председник — Овај је извештај одштампан и нека га г. г. посланици узму и проуче, а сутра га стављам на дневни ред у 9 часова пре подне.

Молићу одборе да раде што брже, а нарочито одбор за трговински уговор са Аустро-Угарском, јер мора да се сврши до извесног рока, а тако исто молим и финансијски одбор да ради.

Скупштинску седницу закључујем, а заказујем другу за сутра у 9 часова пре подне.

На дневном реду биће први претрес закона о привременом уређењу трговинских уговора са немачком царевином.

(Састанак је трајао до 11 $^{3}|_{4}$ часа пре подне).

---

5 САСТАНАК
7 Јуна 1893 у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПРЕДСЕДНИК,
Никола Пашић

СЕКРЕТАР,
Никола Николић

Почетак у 9$^{1}|_{4}$ часа пре подне.

Присутна су била г г. министри: унутрашњих дела, иностраних дела, правде и привреде.

Председник — Отварам пети састанак скупштински.

Изволте саслушати прозивку те да видимо, има ли довољан број посланика за рад.

Секретар Ратарац прозива, и одсуствује 31 посланик.

Председник — Према прозивци има довољан број посланика за рад. Г. Димитрије Маринковић јавио је, да је болестан, па за то не може доћи. —

Изволте сад чути протокол 4 састанка.

Секретар Ратарац чита:

Председник — Жели ли ко да примети што на састав протокола? Пошто се нико не јавља за реч, ја бих имао да приметим, да кад је председништво упитано за мишљење коме би се могао поверити састав кабинета, оно је тада изјавило: да је г. Докић најподеснији за то. То је било мишљење свију.

Секретар — Примам исправку.

Председник — Прима ли Скупштина прочитани протокол? (Прима). —

Изволте чути честитке, послате Народној Скупштини.

Секретар Љуба Јоксимовић — чита:

Грађани вароши Прокупља на броју 51 хитају, да народним избраницима честитају отпочети рад са жељом, да у свему буде плодан и корпстан за Отаџбину, да још јаче учврсти зближење Круне и Народа, те да сигурнијим корацима поведе Српство остварењу српске мисли. Узвикујемо да живи омиљени народни Краљ Александар I, Да живи Српски Народ!

WWW.UNILIB.RS

За тим,

Неколико грађана општине јагњилске кличу:

Срећан рад, који нека буде са слогом, јер ће само тако донети благостање српству и Србији, чији сте са Краљем Александром ви представници. —

Председник — Молићу оне посланике, који су дошли а нису положили још заклетву, нека приступе да положе заклетву.

(За овим су дошли посланици г. г. Андра Ђорђевић, Љуба Ковачевић, Драгомир Рајовић, Мих. Веселиновић, Анта Радосављевић, и положили заклетву).

Председник — Сад прелазимо на дневни ред. На дневном је реду: претрес извештаја одборског о пројекту закона о привременом уређењу трговинских односа између Србије и Немачке. Изволте чути предлог.

Известилац Милош Марковић прочита предлог и саветско мишљење о истом (види ст. 13) и извештај одборски (види страну 8).

Председник — Жели ли ко од г.г. посланика да узме реч у генералној дебати?

Пошто се нико не јавља за реч, то стављам на гласање: усваја ли Скупштина поднесени предлог у начелу? (Усваја). — Објављујем да је предлог у начелу усвојен.

Сад изволте читати члан по члан.

Известилац Милош Марковић чита члан 1 (ст. 8).

Председник — Стављам на гласање: Ко је за то, да се чл. 1 прими, нека изволи седети, ко је против нека устане? (Сви седе). — Објављујем да је чл. 1 примљен једногласно.

Известилац чита чл. 2.

Председник — Ко је за то, да се чл. 2 прими нека седи, које против нека устане? (Сви седе). — Објављујем, да је и чл. 2 примљен.

Према томе примљен је и цео предлог.

Друго читање овог предлога стављам за седницу, која ће бити 12 ов. м. у 5 сати. Дакле има 5 дана рока. Слажели се Скупштина с тим? (Слаже). —

С овим је исцрпљен дневни данашњи ред. Молим одборе, да продуже рад одмах после скупштинске седнице. Шести ће састанак бити, када одбори буду спремили рада Скупштини.

(Састанак је закључен у 9 часова).

6 САСТАНАК

9 јуна 1893 у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПРЕДСЕДНИК,
Никола П. Пашић

СЕКРЕТАР,
Лука Лазаревић

Почетак у 5 часова по подне.

Присутна су била сва г. г. министри, сем министра војног и грађевина.

Председник — Отварам шести састанак. Изволте чути протокол петог састанка.

Секретар Никола Николић чита.

Председник — Усваја ли Скупштина прочитани протокол? (Усваја). —

Изволте чути молбе и жалбе упућене Скупштини.

Секретар Лука Лазаревић чита:

Младен А. Тодоровић, бив. срески начелник; Срећко Ђурић, учитељ из Мајсиња; Иван Плесничар, санитетски поручник, из Чачка; Д-р. К. Андрејевић, физикус округа ужичког: Сретен Јевтић, економ управе државне ергеле; Петар М. Стрелић, учитељ из Тополе у срезу ресавском; Роберт Лерман, војно-марвени лекар из Београда; Фридрих Брунети, учитељ пожаревачке гимназије: Мијаило Маринковић, подблагајник из Ваљева; Г-ђа Војислава Ризникћа, учитељица из Сикирице; Димитрије Цветковић, учитељ из Ниша; Ђорђе А. Исаковић, настојник у фабрици дувана; Павле В. Вујић, писар министарства финансија, — моле да им се увиже извесне године службе;

Милица П. Вучковићка из Пожаревца и Илија Вучковић, из Грбавча — моле за државну помоћ.

Милосава Жена Петра Илијића, из Сврачковаца, моли за инвалидску потпору;

Суд општине буштрањске, у срезу пчињском, моли за државну помоћ ради подизања основне школе;

Јован Цокић, официр у пензији из Ужица, моли да му се исплати извесан додатак на коња;

Стана удова Димитрија Богдановића, бив. среског писара, из Пожаревца, моли да јој се врати уложени удовички фонд;

Срећко Ј. Ђурић, учитељ из Мојсиња, моли да се у плати изравна са својим друговима;

Судови општина: петничке, качуличке и слатинске, у у срезу трнавском, моле да се ове општине одвоје од III-ег и придаду X-ом пуковском округу;

Рударски радници из Сења, моле за бесплатну вожњу железницом до Ћуприје и натраг;

Јосип С. Маричић, из Срезеваца, у срезу таковском, моли да му се одобри поновно суђење са општином бершићском;

Сељани из Дреновца у срезу добричком, моле да им се врати утрина, коју су им одузели сељани села Бресничића;

Јања Инџић, надничар из Врања, моли да му се исплати извесна сума за хлебац, дат војсци у рату;

Драгован Ј. Савковић, практикант среза љубићског, жали се на мајора Косту Стојковића, што није казнио извесног официра.

Председник — Све ове молбе и жалбе упућују се одбору за молбе и жалбе.

Изволте чути три указа Његовог Величанства Краља.

Секретар Лука Лазаревић чита:

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости божијој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег министра народне привреде, а по саслушању Нашег Министарског Савета постављамо:

Др-а Лазара Пачу, управника монопола дувана и соли, и

Др-а Милована Ђ Миловановића, начелника министарства иностраних дела, за владине повереника у седницама Народне Скупштине, приликом претреса, трговинских уговора између Србије и Аустро-Угарске, Србије и Немачке и ветеринарне конвенције између Србије и Аустро-Угарске.

Наш Министар народне привреде нека изврши овај указ.

8 Јуна 1893 год.
у Београду

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар Народне привреде,

Раша Милошевић, с. р.

Даље:

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости божијој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег Министра унутрашњих дела, а по саслушању Нашег Министарског Савета, овлашћујемо Нашег Министра унутрашњих дела, да Народној Скупштини, сазваној у ванредни сазив 1 Јуна ове године, поднесе на решење предлог:

WWW.UNILIB.RS УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

„Да се Министру унутрашњих дела призна у рачуну расхода за 1892 годину по струци санитетској 321·37 динара, колико је издато плате главном марвеном лекару, која му по закону припада, а није предвиђена у буџету расхода по струци санитетској за 1892 год“.

Наш Министар унутрашњих дела нек изврши ово решење.

8 Јуна 1893 год.
у Београду

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар
Унутрашњих дела,
Св. Милосављевић, с. р.

Исти гласи:

ПРЕДЛОГ

Министра унутрашњих дела

Народној Скупштини,

На основу чл. 5 тач. 6 о уређењу санитетске струке и чувању народног здравља, указом од 13 Марта 1892 год. постављен је Dr. Захарија Поповић, општински лекар за главног марвеног лекара при санитетском одељењу министарства унутрашњих дела, који има квалификације за то звање, које се законом траже.

По чл. 10 тог закона, годишња је плата главног марвеног лекара 2500 дин., а буџетом за 1892 год. стр. 120 бр. 6 предвиђена је плата за хонорарног марвеног лекара од 1200 дин., мање дакле за 1300 дин., но што треба за плату главног марвеног лекара, а то с тога, што до тада нико од лекара није компетирао за ово знање, који би имао потпуну законом прописану квалификацију за главног марвеног лекара, тач. 8 чл. 6 закона о уређењу санитетске струке; па за то и није у буџету унесена законом одређена плата за главног марвеног лекара, већ хонорарна.

Министар унутрашњих дела ослањајући се на § 8 тач. 1 под а) закона измена и допуна у закону о буџету (Збор. 17 стр. 63.), држао је да вишак плате преко буџетске суме може подмирити из кредита, „редовних непредвиђених потреба“. но Главна Контрола, од које је тражен пристанак за овај издатак у општој седници 25. Априла 1892 год. Бр. 6805 и 28 Маја Бр. 10360 одлучила је: да није могао бити постављен главни марвени лекар, већ хонорарни како је плата буџетом за ту годину одређена, па не одобрава издатак из кредита „редовних непредвиђени потреба“.

Услед овога г. Dr. Захарија Поповић марвени лекар дао је оставку 12 Јуна 1892 год.

Но како он на основу указа од 13 Марта, којим је постављен за главног марвеног лекара према § 1 и 2 закона о чиновницима грађанског реда и § 10 закона о уређењу санитетске струке има право на плату од 2500 дин. на годину, за ово време док је у служби био, а то је за 2 месеца и 29 дана од 13 Марта до 12 Јуна 1892 год., то, да би му се плата издати могла, Министарски Савет на предлог министра унутрашњих дела 28 Јуна 1892 год. решио је да се изда 321,37 дин. на рачун плате главном марвеном лекару, у колико је мање буџетом предвиђено, но што он по закону има право с тим, да се за овај издатак тражи законодавно одобрење.

С тога част има предложити Народној Скупштини да изволи одобрити:

Да се Министру унутрашњих дела призна у рачуну расхода за 1892 год. по струци санитетској 321,37 дин., колико је издато плате главном марвеном лекару, која му по закону припада а није предвиђена буџетом расхода по санитетској струци за 1892 год.

Министар
унутрашњих дела,
Св. Милосављевић, с. р.

За тим:

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости божијој и вољи народној

Краљ Србије

На предлог Нашег министра унутрашњих дела, а по саслушању Нашег министарског савета овлашћујемо Нашег министра унутрашњих дела, да Народној Скупштини, сазваној у ванредни сазив 1 јуна ове год., поднесе на решење предлог:

„Одобрава се решење Краљевске владе од 6 јуна 1892 године, којим је одобрила, да се утроши 150.000 динара из државне готовине за сузбијање колере;

да се призна у рачуну расхода за 1892 годину на ту циљ утрошених 30.187·31 динара, и

да се остатак суме од 119.812·69 динара може утрошити на подизање болнице за заразне болести и централног завода за дезинфекцију, као и за друге потребе, које би за сузбијање и лечење колере биле нужне.“

Наш министар унутрашњих дела нека изврши ово решење.

8 јуна 1893 год.
у Београду

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар
унутрашњих дела,
Св. Милосављевић.

Исти гласи;

ПРЕДЛОГ

министра унутрашњих дела

Народној Скупштини,

Немно гост колера, која је прошле године владала у Јужној Русији и на обалама Црнога мора, није се ограничила само на поједина места и пределе, већ се ширила и на далека одстојања, тако да је при свима мерама опрезности дошла и у суседне нам државе Аустро Угарску и Румунију а одатле према данашњим саобраћајним срествима и комуникацији није могуће било спречити је, да не посети и у нашој земљи погранична места.

За такав несрећан случај, ако би ова опака болест импортирала и у нашу земљу, ми смо морали бити спремни, да се од једног болесника не разнесе даље, те се у епидемију развије и за то је нужно било, да се поред осталих мера, које се односе на јавну и личну игијену предузму најстрожије мере од стране власти, за лечење колеричних болесника и дезинфекцију свега оног, што је с болесником у додир долазило.

У том погледу је и главни санитетски савет на позив министра унутрашњих дела, дао своје стручно мишљење, шта се све има цротив колере предузети и извршити и као најглавније препоручио је:

„да се у већим седиштима поред болница сагради тако звана одвојишта за изоловање кужних болесника; за већа окружна и среска места да се подигну бараке нарочитог кроја, али за Београд са 60 хиљада становника не би оне биле довољне. Београд мора имати систематски удешену, нарочито сграђену болницу за инфекционе болести, а с намером те потребе не сме се више оклевати. Већ последња онако слаба дифтерија показала нам је жалосне последице тога недостатка, а на већу епидемију колере при оваквим приликама не би се смело ни помислити. Све друге мере биле би узалудан труд и трошак ако и даље не би имали болницу за изоловање. Да се у већим местима за болнице набаве парни апарати за дезинфекцију и средства за пренос ствари, болесника и мртваца, а Београд мора имати централан завод за дезинфекцију по обрасцу таквих завода у другим државама.“

На свима овим пословима нужно је, да се одпочне одмах и без одлагања радити. Нарочито је нужно да се одмах почне

WWW.UNILIB.RS
УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

са грађењем болнице за изоловање и подизање барака и набавом парних апарата за дезинфекцију.

Ово се догодило у времену када не беше на окупу Народно Представништво. Како Санитетски фонд не располаже новчаним средствима, јер приходи његови служе за намирницу редовних хуманих потреба, то да би се у интересу општем, отклонила односно угушила једна евентуална, опасна епидемија, која је била на прагу претећи да покоси хиљадама живота нашега народа, ако се не би постарали да јој свим могућим средсвима, која наука препоручује на пут станемо, то је Краљевска влада, на предлог министра унутрашњих дела решењем својим од 6 јуна 1892 год. одобрила:

да се утроши до 150 хиљада динара, на подизање болнице за инфекционе болести, централног завода за дезинфекцију, направу барака и осталих потреба у циљу одклањања и сузбијања колере, из државне готовине, па код Скупштине издејствује законодавно решење.

На основу овог одобрења набављени су стални и покретни парни апарати за дезинфекцију и друге потребе за предохрану и сузбијање колере.

За све ове набавке, као и за исплату дезинфекционих средстава при карантинима у Радујевцу, Брзој Паланци, Кладову, Дубравици, Шапцу и Ристовцу утрошено је у 1892 години 30.107·31 дин. Припремни радови за подизање инфекционе болнице одпочети су, и болничка зграда ће по предрачуну коштати 80 хиљада динара. Све ово, као и подизање централног завода за дезинфекцију, има се извршити још у овој години, пошто нисмо сигурни, да колера, која се и ове године почела појављивати у Француској не узме веће димензије и поново се нашим границама не приближи, а за такову евентуалност морамо бити спремни, како би за случај да се и у нашу земљу увуче, што енергичније и сигурније ширењу заразе на пут стали.

Извештавајући Народну Скупштину о решењу Краљевске владе, и средствима набављеним и предузетим за сузбијање заразе, част имам предложити Народној Скупштини да изволи

решити:

„Одобрава се решење Краљевске владе од 6 јуна 1892 год., којим је одобрила да се утроши 150.000 динара из државне готовине за сузбијање колере;

„да се призна у рачуну расхода за 1892 год. на ту циљ утрошени 30.187·31 динара; и

„да се остатак суме од 119.812·69 динара може утрошити на подизање болнице за заразне болести и централног завода за дезинфекцију као и за друге потребе, које би за сузбијање и лечење колере биле нужне".

СБр. 4398
8 јуна 1891 год.
у Београду

МИНИСТАР
УНУТРАШЊИХ ДЕЛА,
Св. Милосављевић.

Председник — Ова два последња предлога упућују се одбору финансиском. —

Изволте чути једну оставку посланика на мандат.

Секретар чита:

Народној Скупштини

У БЕОГРАДУ

Част ми је известити, да ми моји трговачки послови не дозвољавају да могу и даље као посланик остати и долазити у седнице скупштинске, и овим подносим оставку на мој посланички мандат, и молим Народну Скупштину да ми уважи ову моју осуавку.

7 јуна 1893 год.
у Београду

С поштовањем
Ђорђе Р. Васикић
из Крагујевца.

Председник — Верификациони ће одбор, према чл. 93 закона о изборима нар. посланика, предложити који кандидат има доћи на место г. Васикића за посланика, и он ће се позвати.

Сад прелазимо на дневни ред

На дневном реду је извештај одбора за трговински уговор између Србије и Аустро-Угарске. Молим г. известиоца да заузме своје место.

Известилац Мил. Р. Веснић чита:

ИЗВЕШТАЈ

Народној Скупштини

о

трговинском уговору и ветеринарној конвенцији између Србије и Аустро-Угарске

Одбор за трговинске уговоре проучио је трговински уговор и ветеринарну конвенцију између Србије и Аустро-Угарске, и част му је поднети о њима Народној Скупштини овај извештај.

Сам географски положај упућује нашу отаџбину да гаји пријатељске и трговинске односе са аустро-угарском државом. Интереси наше земље налажу нам, да сви наши односи према суседној аустро-угарској монархији буду такви, како ће што успешније потпомоћи наш целокупни привредни развитак. Овим обзирима морамо се руководити у толико више, што смо с културним западом и његовим привредним животом везани поглавито преко суседне нам монархије, што се налазимо у таквом географском положају, да и наше земаљске производе, можемо извозити на тргове запада у већини преко ње. Све те околности налажу нам, да са Аустро-Угарском имамо одређене односе, што нам је у толико лакше постићи, у колико је и Аустро-Угарска такође упућена на наше пријатељство, како би производе своје привредне снаге могла успешно на Истоку протурати. И Србија као и Аустро-Угарска увиђа, да би од неодређености пријатељских и трговинских односа била поремећена привредна снага и једне и друге државе. Да овога не би било, него да би међу нама и Аустро-Угарском свакад постојали пријатељски и по обе стране корисни трговински односи, којима би се јачала природна снага једне и друге државе, и закључен је овај трговински уговор, о коме је овоме одбору част поднети свој извештај.

И досадањим трговинским уговором регулисани су били трговински односи између Србије и Аустро-Угарске, али новим уговором трговинским ти су односи тако брижљиво одређени, да се ни у ком случају не могу више производи неуговорних држава увозити у Србију као производи аустро-угарски, нити пак у Аустро Угарску производи који нису српски (чл. 8 угов. и закључни протокол ветеринар. конвенц. тач 1). По староме уговору, Аустро-Угарска је била мост, преко кога су се у Србију увозили као аустро-угарски и они производи, који нису њени, него оних држава, које нису хтеле с нама трговински уговор да закључе. Досадањи уговор давао је могућности неуговорним државама да преко Аустро Угарскв увозе производе на основи најповлашћеније државе, на штету и наших финансија и наше привреде. Новим уговором отклоњени су ови по нас штетни односи, и овај добитак је од не малог значаја по нас.

Општим одредбама новог трговинског уговора тачније су одређене дужности оних аустро угарских поданика, који се настане у Србији да уважавају какву радњу: наши закони о радњама, којима су потчињени наши сутрађани, у свему важе и за аустро-угарске грађане, који су се тога ради настанили у Србији, чега по досадањем уговору није било на штету нашег привредног сталежа (тач. 4 закључног протокола).

Поред ових бољих страна садањега уговора, он је за препоруку још и с тога, што су и све неодређености старог уговора новим избегнуте.

(Наставиће се)

Одговорни уредник Ранко Петровић
Штампа српско-краљев. државне штампарије